SVERIGES GEOLOGISKA UNDERSÖKNING

Ser. Aa. № 150

BLADET "MJÖLBY" II O. 35

Geogr. längden är räknad från Stockholms Observatorium.

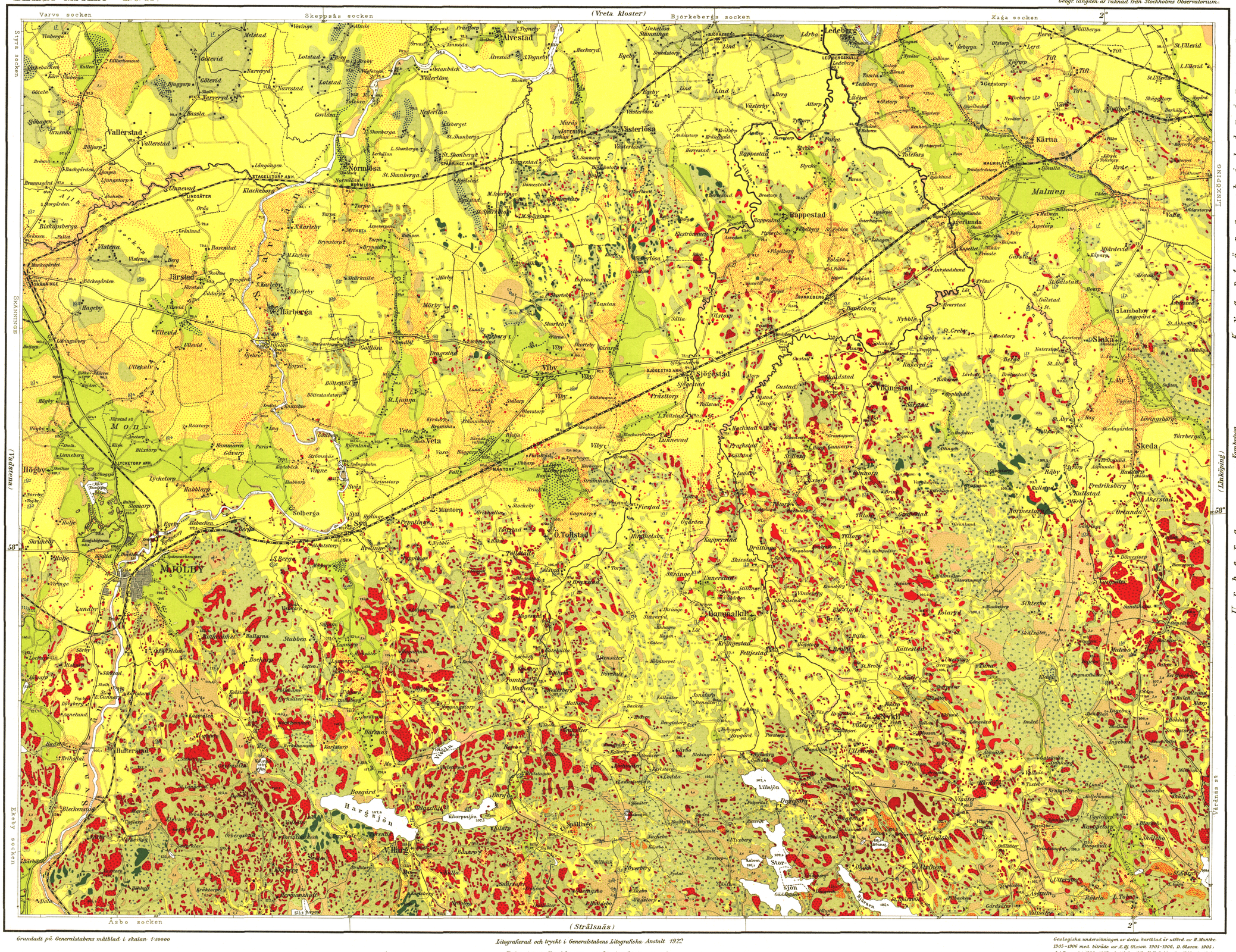

Fornlämningar:

- Stenkummel
- Grafhögar, 1-3
- " 4-flera
- Stensättning, fyrkantig
- " rund
- " treuddig
- Domarering
- Rest sten
- Runsten

Kvartära bildningar

Postglaciala avlagringar

- Svämlera
- Svämsand
- Vitmosstorv
- Kärrtorv
- Bleke eller kalkgyttja
- Gyttja
- K Kalktuff
- Flygsand
- Ancylusgrus
- Ancylussjöns gränsvall

Glaciala avlagringar

- Lera
- " finsandig ("mjäla")
- Sand
- " grusblandad
- Strandgrus
- Isälvsgrus och -sand i allmänhet
- Isälvsgrus, markerad äs i form av " höjdsträckning
- Äsgrop
- Äsgrav
- Morän
- Moränvall resp. -höjdsträckning
- Gränsterrass för Ancylussjön
- " " randplatå
- Blockrik mark
- Tunt täcke av torv på andra jordlager

Kambrium

- A Alunskiffer
- Ks Kambrisk sandsten

Urberg

- Diabas
- Granit, medelkornig till grovkornig, sur (Röd Växjögranit)
- Granit, medelkornig till grovkornig, intermediär (Filipstadsgranit)
- Granit, småkornig, kvartssyenitisk
- Granitporfyr
- Granit, finkornig till småkornig, röd
- Filipstadsgranit och finkornig till småkornig granit i blandning
- Gabbro och diorit
- Gnejs
- Leptit
- Leptit, rikt genomsatt av granit
- Amfibolit

Parallellstruktur:

- med flack stupning
- " medelbrant "
- " brant "
- " lodrät "
- " otydlig "
- Stenbrott
- Jättegryta
- Glaciralräffla
- Anmärkningsvärdare källa
- " mineralkälla

Fyndplats för mollusskskal

- i Ancylusavlagring
- " bleke, kalkgyttja o.s.v. (vanligtvis under torv)
- Fyndplats för vertebratlämning
- 10,5 Observationspunkt för lermärgel (i meter under jordytan.)
- 2,1 Torvens djup i meter
- 55 Höjd över havet i meter

Grundadt på Generalstabens mätblad i skalan 1:50000

Litografierad och tryckt i Generalstabens Litografiska Anstalt 1922

Skalan 1:50000 eller 1 dec. tum = 500 fot; 1 centimeter = 500 meter.

10 kilometer = 1 ny mil

Geologiska undersökningen av detta kartblad är utförd av H. Munthe 1905–1906 med biträde av A. Hj. Olsson 1905–1906, D. Olsson 1905, J. A. Bergquist 1906–1907 och 1910–1912, K. E. Sahlström 1909 och 1912, samt H. Ahlmann 1909. Berggrunden är reviderad 1919 av K. H. Magnusson (urberget) och S. Rosén (kambrium) samt jordlagren 1913 och 1919 av H. Munthe och 1919 av E. Granlund (torvmarkerna).